

ORGANULU

LUMINAREI.

Gazeta Beserecésca, Politica, e literaria.

Cu pre Gratiosa invoientia.

Sambata

Nr. XI.

15 Mart. 1847.

TRANSILVANIA.

CLUSIU, 4: 16 Mart. In Sied. XLIII, dupa ce obiectulu despre deschiderea de bolta si tax'a ce ar fi ase platit domnului pam., caruia dreptulu de a deschide bolta in Siedenti'a acum trecuta ca regale is'au recunoscutu, dupa desbateri de 3 ore totu nu potú veni la inchiare, si asia se amandá la desbateri preliminar,—SS. si OO. trecura la al 4le proiectu de lege urbariale despre servitiurile ce au Colonii de a face domniloru pam. dupa tiemtele lor, si spre care scopu un Comite regalistu propuse un proiectu de lege de in 8 §i stándu, care, neputenduse inchiá desbaterile in sesiunea acést'a,—in Sied. urmatoria XLIV, 5: 17 Mart., prein Exc. sa Presidentele Staturiloru, ca Conclusu dietal se enuncia, cu ceva modificare, in modulu urmatoriu:

„§ 1. Totu colonulu, carele dupa al 2le titlu de lege tiene mosia intrega, e detoriu a face domnului seu o di cu boii pe septemana si asia pe anu 52 de dile cu mancarea sa, cu carulu, plugulu, si grap'a sa; seau, de ar mai voi domnuluseu, in locu de o di cu boii doa dile cu palm'a; ér' carele tiene mai mare au mai mica mosia, dupa a cecasi proportiune indetorinduse a lucrá. Colonulu se indetoresce ori ce lucru cu boii pentru domnulu seu cu atatea vite al lucra, cu câte seau deprinsu alu lucrá pentru sine insusi.

§ 2. Acelu dileriu, carele nu are de catu mosia de in launtru in catatimea prein a 2 l. 7 art. statorita, e detoriu pe anu a face 18 dile cu palm'a;—ér' celu fara casa (subinquinus), spre impiedecarea immultirei damnose a umoru omeni ca acestia, 12 dile asemenea, pe lenga aceea, cá de tota folosenti'a cu beneficiurile campulu se lipsescu.

§ 3. In catu pentru tempulu mersului si venitulu la lucrulu domnescu, precum si pentru tempulu de repausu intre lucru pentru mancare si adapare, se se tiene datin'a cea pan'acum, ér' de cumva ceva nenvoire s'ar desteptá intre domnulu pam. si colonu pentru catimea acestui tempu, acést'a va trebui se o marginésca dupa impregiurările si departarea locuriloru oficialatulu ce are de ase asiediá pentru privighiarea causeloru urbariale, cátu adeca tempu trebuie ase socoti in lucrulu domnescu pentru mersu si venitu precum si pentru mancare si adapare dupa atat'a seau atat'a departare a loculu. In departare mai mica de o giuimate de milu in cele 4 luni de érna: nov., dec., jan., si februaru, reversatulu de demane-

tia si de sera asia se sierbésca de mersu la lucru si venitu inapoi coloniloru, cátu domnulu pam. se remána intregu servitiulu dela resarit'a sorelui pana la apusu; ér' in celelalte luni tote, in servitiulu dela resarit'a sorelui pana la apusu si venitulu si dusulu sese scia.

§ 4. De cumva lucrulu domnescu pentru plóia seau ori ce alta impiedecare ar trebui se se rumpa, acea giuimate de di in carea se incepú lucrulu dar' trebui ase rumpe, se sese scia in lucrulu dilei; ér' de cum va colonulu la porunc'a domnului se au aratatu la lucru, dar' nu au pututu se lucre, atunci numai venitulu la lucrulu si mersulu selise scia in servitiu.

§ 5. Pentru ca domni pam. se pota avé mai bunu folosu dein lucrulu coloniloru sei, dein ambletulu anului celu pucinu a patri'a parte, in nov. si celelalte urmatorie 4 luni, trebuendu ase scoate afara, in voea domnului va fi, afara de aratura, in tempu de lucru mai de lipsa, lucrulu ce ámbra dupa proportiunea mosiei de casa, pe septamana a o duplecá, inse asia, catu aceste lucrurisesescia in ambletulu anului; si in septaman'a, ce au urmatu dupa acea septamana in carea lucrulu se au luatú indoitu, numai servitiulu ordinariu al septamanei se aiba locu.

§ 6. Colonii ce locuescu in departare de o giuimate de di dela domnulu pam., la lucrulu domnului, despre carele inainte trebuie ase insciantia, preste 4 dile intru o septamana, aici intieleguenduse si tempulu venitulu si dusulu, nu se potu astringe; insemnánduse, cumca aceste dile in detorica anului acuratu au de ase socoti, si cumca colonulu ce au facutu 4 dile ca acestea, in septaman'a urmatoria trebuie ase lasá liberu spre continuarea economiei sale. In urma detoriu e domnulu pamentescu intr'acést'a intemplare ase ingrigi: vér'a de pasiune destula pentru vite, ér' érna de locuenti'a intogmita si pentru insusi colonulu si pentru vitele lui.

§ 7. Lasarea dileloru de lucru de pre o septamana pre alt'a, si midiu-locirea restantieloru, e oprita domnului pam., luándu afara, de cumva colonulu dein vin'a sa ar fi tamandatu servitiulu, seau pentru indelungu tienera tempulu reu nu ar fi cu potentia a lucrá, seau pentru tempuri de érna urite indelungate nici intru un modru nu ar poté se sierbesca, intr'acestu casu, ertatu va fi domnului pam. pentru servitiurile intr'acesta forma remase a postí, ca in anulu urmariu in parti se se implinesca.

§ 8. De in locurile mai de parte, adeca preste o giunetate de di, unde domnulu pam. nu ar postî se folosesca in locu dilele de lucru ale coloniloru sei,—in anumite parti a anului va poté sesi ée servitiulu, de la cei cu mosia intrega de lucru cu boii au cu palma in 3 restempuri, dela cei cu giunetate mosia seau mai multu in 2, si dela dileri seau cei cu mai pucinu servitiu intru 1 restempu, numai catu a) la intemplantarea de a luá asia servitiulu in restempuri, de in servitiulu determinatu prein urbariu pentru anulu intregu domnulu pam. trebue se erte a patri'a parte; b) tempulu venitului si mersului se se socotesca in servitiu; c) dupa sosirea coloniloru la loculu lucrului, pe tota dioa se lise dee pane destula si fiertura de doa ori, ér' pe cale merguendu in apoi pane; d) intre doa restempuri de lucru, macar' atata tempu trebue a se lasá colonulu spre continuarea economiei sale, in cate dile au fostu in servitiulu domnescu; e) dealmintrea invoienti'a pentru rescumperarea competentiei pe totu anulu de servitiuri asia departate stá intru voea domnului pam. si a colonulu, numai aceea sese faca cu intrepunerea deregatoriei radicânde spre ingrigirea lucrurilor urbariale.

Dupa aceea acelasu propuse SS. si OOluru al 5le si 6le proiectu de lege, ce suna despre decime si alte detorentie mai merunte.

Clusiu, 8: 20 Mart. In Sied. XLV, luându-se inainte al 5le proiectu de lege urbariale despre decime, Exc. sa Presidentele opina, cá, de ora ce Comisiunea sistematica in loculu sistemii de acum'a de decimatu recomanda rescumpararea decimeloru preste totu, mai antaiu ar veni ase luá la socotela principiulu rescumpararei; la care, dupa ce ca la 37 de oratori se dechiarafa, se concluse: Cumca SS. si OO. voiescu a sustiene darea decimeloru in natura precum e astadi recepta; dar' cumca, dé ca domnulu pam. iar placé, nu va fi impiedecatu a se togmí cu colonulu seu pentru rescumparare de totu a decimei. Dupa care se incepura desbaterile despre modulu adunarii decimeloru, care inse se lasara pentru sientia urmatoria.

A N G L I A.

LONDON, 28 Febr. Billulu pentru stergerea unoru greutati ce mai remasera inea pre catolicii dupa actulu de emancipare, se cetí a 2 ora in Cas'a comuniloru cu mare maioritate; a treia se amandá pan' dupa pasci, ci precum se scie, cetirea a treia e numai formalitate, si prein urmare bilulu se pote socoti ca acceptatu.—Cas'a comuniloru sta de in 658 membre, de in care 500 pentru Anglia si Valia, 53 pentru Scotia, ér' 105 pentru Irlandia. Acestu numeru legiuitu e acum plinu, a fara de 2 scaune pentru Sudbury. De intr'acesta, 41 sunt intre 21—30 ani, 151 intre 31—40, 213 intre 41—50, 155 intre 51—60, 67 intre 61—70, si 15 preste 70 ani. Celu mai betranu e un Denison de 77, ér' celu mai teneru Com. Gresvenor de 22 ani.

Principele Albertu fu alesu cu o maioritate de 112 voturi de Cancelariu Universitateri Cambridge (Cantabrigia). Principele, carele mai antaiu pana ce alegerea era la indoela se dechiarase ca nu vrea a accepta, acum in urma accepta. Gazetele anglesci scriu ca aste Cancelarii

nu sunt de catu nisece stari de parade, almintrea nici ducele de Wellington nu ar puté fi Cancelariu universitateri dela Oxford (Oxonium), si M. Chronicle adauge: ca pentru asia stari are fi mai intieptiesce a alege barbati, cum e Lord Brougham (celu mai invetiatu intre Lordi).

G E R M A N I A.

BADEN. Carlsruhe, 16/28 Febr. O intemplantare infioratoria se templá in acésta Capitala. Teatrulu cetatei arseu numai de susupana giosu, ci si un numeru mare de vietii omenesci perira in focu, nedusite ori arse. Scirile nu se invoiecu nici in numerulu victimeloru, dupa unii fiendu de 62, dupa altii de 71 seau 115,—nici in caus'a de inceputu acestii arderi, dar' durerea si consternarea, in carea atatea familii sunt aruncate, este afunda si universale; scenele ce se cetescu a se fi templatulu la acésta catastrofa implu anim'a de cea mai durerosa compatimire. Fia celu pucinu acésta nefericire de invetiulu spre incongiurarea a mai multor'a ce potu se urmeze dein ne destula luarea aminte in amblarea cu materii periculose, cum sunt inventele cele mai noa: luminarea cu gazu, bumbaculu tunatoriu, etherulu de puciosa etc.

CATOLICISMULU IN ANGLIA.

(Inchiarea extractului dein Nr. IX.)

Acésta noa miscare in sinulu beserecei anglicane esi dein scaunulu protestantismului anglescu si a tota eruditi'a protestantica-teologica, dein Oxford (Oxonium). Spre intielegerea acestii singurateci aretari e de a luá a mente la acele multe elemente eterogene aflânde in sinulu acei beserecei, si care mai bine se reprezenteza prein trei partide mai de frunte: partid'a evangelica seau beserec'a de giosu (low church), partid'a beserecei si a statului, si partid'a anglo-catolica.

Cea de antaiu, carea si Puritana se dice, beserec'a anglicana o socotesce numai ca pre un institutu privighiatoriu asupr'a serbarei cultului publicu si inlesnitoriu de deprinderile religiose. Ei recunoscu pre acésta besereca numai de frica, ca nu pre ruinele ei se se radice alta forma noa de ierarhie, a caria autoritate sei turbure intru pacea si independentia loru, ce lie temeulu sistemii teologice a loru. Ei lapeda traditiunea de totu, si vedu in parentii beserecei, in autoritatile evului de midiu-locu, si chiaru in beserec'a anglicana, numai unele asiediaminte ce se schimba dupa tempuri si nu au autoritate oblegatoria. Scriptur'a, lasata intru intielegerea fia-caruie, lie singura funtan'a credentiei, carea dein partele e indestulita spre mantuentia.

Partid'a beserecei inalte (high church) are doa elemente diverse: elementu politicu si religiosu. Celu de antaiu face beserec'a sierba statului, o form'a de politia inalta, intemeiata pe putere lumesca si organizata pre in lege spre multiemirea lipseloru religiose a poporului. Statulu, fia representatu prein rege au prein parlamentu, e singura funtan'a autentica a credentiei, si tota opunerea de in partea beserecei se socotesce ca o arogantia a preotimei. Reformarea anglesca in ochii loru e triumfulu drepturiloru statului asupr'a usurpariloru beserecesci. Dupa acésta sistema parlamentulu pote strica mâne ce au diresu a-

astadi; pote se reforme, mutileze, inca se si nemicésca beserec'a, pentru că ea e opulu lui. Partinitorii acestei sistemi cauta cu admirare la regin'a Elisabeta, ce ardea pre catolicii carii nu recunoscseau supremati'a ei. Articuli de credentia a beserecei anglicane sunt dreptu aceea marturisire nu numai religiosa ci si politicesca.

Cu totulu diferente de acestea sunt ideile anglo-catoliciloru, carele cu atat'a mai multu sunt de a se luá a minte, cu catu acesta partida stá ca o miediuna intre anglicanismu si catolicismu, si ea este carea mai multu au prelucratu in sinulu beserecei anglicane spre sporiulu catolicismului. Acestia socotescu beserec'a ca un asiediamentu special intemeiatu de Christosu si Apostoli, ne aternandu dela tempu si locu, si numai dein intemplare impreunatu cu vre un guberniu politicu seau identificatu cu interese nationale,—ca un asiediamentu, carui s'au incredentiatu paz'a adeverului religiosu si grigea a totu ce se atinge de interesele sufletesci ale medulariloru botezate in besereca. Dupa ide'a Anglo-catoliciloru beserec'a anglicana nu se incepú dela Henricu VIII, ci e o parte a vechei besereci crestinesci-catolice-apostolesci. Reformarea o socotescu numai ca pre o fasis in istori'a ei; ei dicu ca beserec'a anglicana nu au cadutu nici o data intr'acei erori ce au fostu urmarile reformei in contienutulu Europei; cumca ea au pazitu pre catu disciplinele pre atatu si vechile doctrine catolice, si pre in acea au dreptu de plinu de a pretende numele de besereca crestinesca universale (catolica); ei socotescu pre cei mai multi reformatori anglesci ca parenti beserecesci si aparatori credentiei catolice, si in fapt'a lui Henricu VIII vedu numai o reforma de abusuri ne'ncongiurata. Aceste principie anglo-catolice totu de un'a au avutu in sinulu beserecii anglicane un mai mare seau mai micu numeru de partinitori dela inceputulu reformarei, inse numai in dilele ceste mai noa aflara o reprezentare si desvoltare asia scientifica, catu partinitorii acestor'a putura asi defige dreptu scopu o reformare strabatoria a beserecei anglicane.

Ide'a de a reformá beserec'a anglicana se concepú, precum amu atinsu, in cetatea Oxford in sinulu cestii erudite universitati. Scriptele invetiatorulu Profesori dédera a precepe numai de catu, cumca nóu'a reforma numai o restaurare a vechiloru doctrine a beserecei Angliei va se fia, si ca Oxfordulu, acestu mai depre urma munitmentu al Protestantismului in Anglia, va se fia léganulu regenerarei sale. Inca la anii 1820—1830 se intrudusera in colegiele universitatei unele opuri, ce aretau nóua cale invetiaturiloru. La acést'a se adausera miscarile, ce le sterni reform'a parlamentului in tíera, si in urm'a caror'a de multe parti incepura a propune si a postí si reform'a beserecei. La a. 1832 se fundá un jurnal (British magazine), in care se se desbata aceste intrebari si care comembreloru preotimei se fia punctu de impreunare. Curendu dupa aceea, in Dec. 1833, esi celu de antaiu Nru de altu jurnal (tracts for the times), cu o multieme de tractaturi, in care se desbateau invetiaturile beserecei si disciplin'a ei; si pana la a. 1841 se continuá dein ce mergea cu mai mare apropiare catra principiele catolice. Cei de frunte incepatori erau patru membre celebre a universitatei de Oxford: Dr. Pusey, J. Keble, J. H. Newman, si J.

Williams. Dela Dr. Pusey (n. 1800), barbatu cu mare invetiatura si religiositate, tota tendenti'asi luá numirea precum se scia. Puseitii incepura a loru lucrare intru un tempu, cum dicu ei, candu principiele irreligiose si doctrinele false amerentiau mai tare de cum pan'aci, cá voru se strabata in mass'a poporului, candu scaunele episcopesci dein Irlandia erau se se sterga in contr'a voci beserecei, candu partidele repausau in nepasare, apathia seau desperare, si candu incercarile de a remustrá de tote partile se neaprobau seau cu recela se faceau. Ei scrieau intru sperare, cá voru se descepte membrele beserecei, cá se se invetie asi cunosce starea periculosa; in scurtu ei voeau a reinviá cadit'a viatia religiosa a beserecei anglicane, a surpá indiferentismulu, si a impugná ultra-protestantismulu precum si catolicismulu ce spre infiorarea multor'a de ce mai tare se latiea.—De a ci pasira mai in colo; ei aratara, ca preotimea anglesca are puterea dela apostoli prein chirotoni'a apostolesca, cumca urmarea apostolesca necurmata cu mare grige s'au pazitu in beserec'a anglicana si intru reformare, cumca aceea e un argumentu de lipse pentru adeverulu crestinatei, si cumca cei mai mari stelpi ai beserecii anglicane totu de a un'a au recunoscut'o. Asemenea si intru invetiatur'a despre sacramente, marturisire, eucharistia, serbatori, ajunuri, traditiunea beserecesca, etc., aretandu, cumca acesta invetiatura nu numai a vechiloru parenti a beserecii ci au fostu si a celoru mai buní invetiatori protestanti, recunoscuta chiaru si de reformatori, cumca nu e dara noa, papistica, ci o adeveratu vechia invetiatura a beserecei anglicane.

Asia se apropiara pre incetulu mai multu si mai multu de principiulu catolicu, si dupa ce ideile aceste noa, cá se nu se para invederatu a loví in beserec'a anglicana, prein esplicari violente le aflara in cei 39 articli, dupa ce acum in prea multe puncturi de facto erau catolici,—nu remase alt'a de catu au se dechiareze in forma cumca beserec'a anglicana e singura adeverata besereca catolica, au mai pre urma publice si nefaciaritu a trece la catolicismu. Amendoa se intemplara; cea de antaiu intru o multieme de tractaturi erudite de Dr. Pusey, Keble etc., cealalta intr'o mai mare multieme de Profesori, si teologi teneri si mai betrani, de in tote partile Angliei; singuru in ceste 18 luni mai de incoce trecura ca la 70 preoti anglicani la catolicismu; ér' numerulu celoru trecatori de in alte clase este nemesuratu, asia catu numai in parochi'a de nou radicatei Catedrale catolice a St. Giorgiu in London in decursulu unni anu mai multe sute se intorsera.

Er' ce e mai insemnatu de catu tote aceste intoreeri singuratece, e reverenti'a ce castigá Catholicismulu in Anglia in anii cei mai de in coce, si de in ce merge mai tare se latiesce. Ea se cuposce nu numai in cuventele dein catedre, in parlamente, in adunarile publice, ci intru tota indreptarea ce luá in Anglia literatur'a, artele, gustulu si tota cugetarea,—intru limb'a cu totulu schimbata, in care vorbescu astadi in Anglia despre Roma, papa, munastiri, celibatu etc. in scrieri si intru societati; asia, catu un strainu, care inainte de diece ani cunoscú acesta tíera si acum se intorce in apoi, atat'a schimbare in opini'a publica is'ar paré necredita si l'ar intempiná ca o minune. Togm'a asia de minune e im-

multirea numerului catolicilor, besereceloru, catedralor, capelelor, munastirilor, scolor, ce in decursulu a sapte ani s'au radica in Anglia, asia catu cuventulu profeticu a invetiatiului episcopu dela Metz se pare ase implini in dilele nostre, candu au disu*); „cumca o natiune asia invetiata nu va remane intru acestu asediamentu; respectulu celu coserbeza catra Parenti, si curioselci necurmata cercetari asupra vechime, o va reduce la invetiatur'a celoru de antaiu seculi; „cuventu, care Bossuet inainte de o suta de ani l'au disu si intru un tempu, candu Catholicismulu se pare de totu a fi esilatu de pre pamentulu angliescu.

*) Une nation si savante ne demeurera pas dans cet établissement; le respect qu'elle conserve pour les Pères, et ses curieuses et continues recherches sur l'antiquité, la rameneront à la doctrine des premiers siècles. —Hist. des variations. VII, 114.

P R I N C I P I A

de limba si scriptura.

X.

De in asta natura a limbei romanesci si itale, relate la s, si de in plecarea cei itale spre o, se intielege pentru ce se pare, ca-si candu numele in limb'a româna si itala nu de in nominativu ci dein ablativulu latiniloru aru fi formate; ce apoi dede ocaziune altei pareri, dupa a nostra convingere, cu totulu raticitorie: cumca si singuru de in acesta stare impregiuru se ar demustrá, cá aceste limbi nu aru fi alta de catu nise limbi stricate de in latin'a.

Pentru a nostra se recunoscú, ca dupa retienerea lui u final,—numai numele terminate in e se aru paré derivate de in ablativii declinatiunei a treia latine, er'nu si celea de 1 si 2 declinatiune. Inse si a ci nise pare a se aflá smintela. Monumentele vechi pucine, cate ne au remasu, ne aráta mai multe esemple de nume de a 3 declin., care in vechime la latini suná in nominativu ca in ablativulu de astadi seau prea aproape; asia cátu nominativii de astadi de a 3 declin. a latiniloru se potu si trebue a se socoti cá scurtati de in nominativii vechi mai lungi; intru care asemenea se cunosce influentia limbei grecesci.

Esemple. Noi dicemu: carne, minte, linte, lapte, pâne, in locu de a latiniloru clasici: caro, mens, lens, lac, panis. Dar' se vedemu, cum au disu si cei vechi:

Caro, cei vechi in nom. carnis. Liviu Andronicu la Priscianu VI, 3, 16: Carnis vinumque, quod libabant, anclabatur; si Liviu ist. XXXVII, 3: Quod Laurentibus carnis, quae dari debet, data non fuerit;

mens, acciasi mentis. Enniu totu acolo VII, 12, 64: Terra corpus est, at mentis ignis est;

lens, acciasi lentis. Priscianu totu acolo: Lentis quoque pro lens, et paris pro par;

lac, acciasi lacte. Priscianu VI, 4, 20: Lac, lactis, quod antiquissimi etiam hoc lacte protulisse inveniuntur teste Capro, apud quem exempla invenies. Vedi si I, 5, 27. Noi insine atatea esemple avemu culese de in Noniu Marcellu, Cato, Varro, Plautu si Probu cátu nu putemu aduce inainte tote, pucine inca ne voru ajunge:

Enniu: Mulier erubuit, ceu lacte et purpura mista. Ceciliu: Praesertim quae non peperit, lacte non habet. Plautu in Menaech. V, 9, 30: Neque aqua aquae, neque lacte lacti, crede mihi, usquam similis, Quam hic tui est, tuque hujus. Cato, 86: Ubi coctum erit, lacte addat paulatim. Varro: Candidum lacte papilla cum fluit.

Panis, si mai tardiu pane. Intru o tabla de marmure de suptu Antoninu Piu, si asia dein seclulu II, se afla de trei ori scrisu pane et vinu in nominativu, cu tote ca Massmann in Libellulu aurariu p. 84, vre a indreptá, ci ren, panes in locu de pane; Praesentibus dividerentur sportulae, vinu, pane, sicut diebus sss., item V. p. Maj. die Rosae eodem loco dividerentur sportulae, vinu et pane sicut diebus sss. ea conditione qua in conventu placuit universis et diebus ss., ii qui ad epulandum non convenissent, sportulae, et pane, et vinu eorum venirent et praesentibus dividerentur.“

Asia acciasi diceau si plebes (Prisc. de XII vers. c. 4), amentis, concordis (acel. Inst. VII, 12, 64), primatis, Arpinatis (—60), memoris (—63) etc., in locu de plebs, concors, primas, Arpinas, memor, precum marturisesce acciasi Gramaticu. Noi socotimu a fi de prisosu, dupa cele ce amu disu mai susu despre s, cumca lapedanduse acésta litera de in capetulu acestoru vechi nominativi, nu remane alta decatu nominativulu romanescu, ci care la latinii greciti remase in locu de ablativi, asia catu nominativii loru cesti mai noi nu sunt alta decatu imitatiune grecesca, corruptiune. Nici dica cineva, ca lapedandu pre s dein carnis, mentis etc. nu carne, minte, ci carni, menti, cá in nominativii plurali, ar esi, cá fia-sce care pote sci, catu de nedeterminatu erá la latini e si i cu s au fara s in silabele dein urma; cine nu ar sci, ea aminte, macar' numai la aceste doa locuri: Varro de limb'a lat. VIII, 66: „Sine reprehensione volgo alii dicunt in singulari hac ovi et avi, alii hac ove, et ave; in multitudinis hac puppis, restis, et hac puppes, restes: „si Quintilianu I, 4, 17: „Quid? non E quoque I loco fuit? ut Menerva, et leber, et magester, et Dii ove et Veiove, pro Diiovi et Veiovi. „Cu carele nu putemu se nu adaugemu si pentru noi: sed mihi locum signare satis est, non enim doceo, sed moneo docturos.

* * *

Roma. In 4 febr. st. n. in adunarea Academiei romane de Archeologia Giampietro Campana tienú un discursu asupr'a unei importante descoperiri facute de sine numai in dilele acelea, de un mormentu romanu dein epoc'a cea mai dein urma a republicei romane si cele de antaiu tempuri a Cesariloru. Mormentulu acest'a, aflatu intre port'a Latina si S. Sebastianu, unde se aflase si al Scipioniloru, si alte monumente vechi, contine la 400 inscriptiuni noa in marmure, parte infipte la loculul lor, parte semenate intra ruine unde erá astupatu mormentulu de preuna cu cipi, vasa cinerarie de murmure sitera-copta, sarcofagi, busturi si alte obiecte de sculptura. Disertatoriulu si-reserbá dupa studie mai mature a publicá acésta interesante adunare, ce va se reverse mai multe notitii istorice, biografice literarie etc.